

mene, at dens Aktier nogenlunde kunde sidestilles med Kreditforeningsobligationer, og der er derfor mange, der har saadanne Aktier som Anlægspapirer. Det vilde være ret uheldigt, hvis de saa et enkelt Aar, fordi Banken paa en eller anden Maade havde været udsat for Tab, ikke skulde kunne faa Udbytte. Jeg haaber, det ikke skal være vanskeligt her at faa en Ændring indført, der kan tilfredsstille saavel Bankerne som den højtærede Minister.

Det nye, der er indsat i Lovforslaget, er et Nævn. Jeg er nu ikke saa begejstret for det Nævn, som den ærede sidste Taler var. Jeg tror ikke, det vil komme til at gøre den Nytte, som mange tænker sig. Hvis Bankens Bestyrelse ikke er tilfreds med den Afgørelse, Bankinspektøren træffer, skal den kunne indankes for et Nævn; men jeg tvivler noget paa, at den enkelte Bank vil være glad ved at give en anden Bank indgaaende Oplysninger om sine Engagementer, og jeg er derfor noget tilbøjelig til at tro, at man vil blive skuffet over dette Nævn. Jeg vil i hvert Fald, naar vi kommer til Udvalgsbehandlingen, søge at faa Nævnet bort, for jeg tror ikke, det vil gøre nogen som helst Nytte, og jeg tror, at det tager noget af Ansvarret bort fra Bankinspektøren.

Lovforslagets største Fejl er efter min Mening, at der er tildelt Bankinspektøren lidt for mange Beføjelser. Selv om Bankinspektøren er nok saa samvittighedsfuld og nok saa arbejdsdygtig — og det ved vi i hvert Fald, at den nuværende Bankinspektør er —, tror jeg, det vil blive meget vanskeligt for ham at undersøge alle de forskellige Engagementer rundt omkring i saa mange Banker. Hvis Bankinspektøren havde været nævnt et færre Antal Gange, vilde det i alt Fald efter min Mening ikke have forringet Lovforslaget, maaske tværtimod have gjort det noget bedre. Men jeg vil ligesom de foregaaende Talere meget anbefale, at Udvalgsbehandlingen bliver saa kort som mulig, idet jeg tror, at dette at skaffe Ro om Bankerne er af den allerstørste Betydning. Nu har Banklovsforslaget ligget to Aar i Folketinget, og det skulde nødigt ligge ret lang Tid heroppe, thi saa længe der arbejdes med et Banklovsforslag, er der, om ikke Uro saa i alt Fald ikke den Ro, som jeg mener er nødvendig. Jeg kan derfor tilsige mit Partis Støtte til at gennemføre Lovforslaget saa hurtigt, som det er muligt, idet vi dog maa undersøge, om der ikke kunde være enkelte Ændringer at foretage, særlig i § 13, som jeg haaber, vi kan faa formet tilfredsstillende.

Gunnar Fog-Petersen: Da Deflationen begyndte her i Landet allerede i 1922, kom mange Pengeinstitutter i Vanskeligheder, og nogle havde været ledet saaledes under Inflationen, at de maatte briste. Den offentlige Mening blev da ganske naturligt stærkt opskræmt, og Krav stilledes fra alle Sider og gennem Banklovgivningen at forebygge en Gentagelse af, hvad der var sket. Det Lovforslag, der blev fremsat her i Tinget i 1923—24, da Partiet Venstre regerede, var helt igennem præget af denne Ængstelse, og der blev endogsaa stillet stærke Krav om Skærpeelse af Lovforslagets Bestemmelser, saa vidt jeg husker fra mere end en Side. Den Betragtning blev samtidig gjort gældende, at det var uheldigt at vedtage en varig Banklov under den da herskende opskræmte Stemning, idet man ikke tilstrækkelig roligt kunde bedømme Forholdene, saa man kunde lægge dem til Rette for en længere Fremtid. I 1924—25 kom Lovforslaget igen under en ny Regering i en noget ændret Skikkelse, og efter at det har været behandlet i Folketinget gennem to Samlinger, har vi altsaa faaet det Lovforslag, som foreligger her, enstemmigt vedtaget med Tilslutning af alle fire Partier. Saaledes som Lovforslaget nu ser ud, er der taget vidtgaaende Hensyn til Kritikken, der i sin Tid paapegede, at man ikke ved Bestemmelser i en Banklov maatte lægge Bankerhvervet i alt for faste Former, ikke spænde det saaledes ind, at næsten intet Initiativ blev muligt for Ledelsen. Erhvervet maatte have Mulighed for at tilpasse sig efter Erhvervslivets Bevægelser.

Der er jo kommet en velvillig Stemning til Orde fra de tre Ordføreres Side, der nu har talt, og en saadan vil ogsaa kunne paaregnes fra min Side overfor det Lovforslag, som foreligger her, og som Regeringen staar inde for; det har, skønner jeg, al mulig Udsigt til at blive gennemført, maaske med nogle enkelte ikke væsentlige Ændringer. Bankloven tager først og fremmest Hensyn til Indskydernes Interesser, de Borgeres Interesser, som betror Bankernes deres Penge, og i anden Linie til Aktionærernes Interesser. For lidt tænker man paa dem, der bruger Bankerne, Erhvervslivet, Laanerne. Man maa ikke være blind for, at en meget udvidet Kontrol, meget strenge Bestemmelser for Bankerne, der ogsaa begrænser deres Mulighed for at tjene Penge, fordyrer Brugen af Bankerne, og man maa navnlig ikke være blind der-